

Styregruppe:

Jørgen Günther Schmidt, formand
Klostergade 16, 4200 Slagelse.
Telefon: 58 52 50 16
Mail: formand@fsr2003.dk

Aase Krüth Nielsen, kasserer
Næstvedvej 393, 4100 Ringsted.
Telefon: 57 61 54 05
Mail: kasserer@fsr2003.dk
Bank: Danske Bank reg.nr. 3511 konto 10025583
Girokonto: 1-002-5583
CVR-nr. 32137873

Michael Tønning, sekretær
Nordvej 5, 4200 Slagelse.
Telefon: 58 53 07 77
Mail: sekretaer@fsr2003.dk

Karsten Hjort
Kirkerupvej 65, Kirkerup
4200 Slagelse
Telefon 57 84 93 47
Mail: kh@fsr2003.dk

Anni Krag
Mejsevej 12 4171 Glumsø.
Telefon: 57 64 62 97
Mail: ak@fsr2003.dk

Hjemmeside: www.fsr2003.dk

REDAKTØR NYHEDSBREVE: AASE KRÜTH NIELSEN

Foreningen til støtte for Rumænien

- af 2003

Hjælp til selvhjælp

Nyhedsbrev nr. 27
december 2010

Glædelig jul og godt nytår

Formandens indlæg

Fattigdomsproblemerne i Rumænien er vokset i den senere tid, så den hjælp, som vi i FSR yder til fattige rumænske familier, er stadig meget nødvendig.

Også hospitalerne er berørt, og doktor Lucian på hospitalet i Orsova frygter igen vinteren. Han har hverken mad eller brænde nok, siger han. Han har ellers lige fået renoveret hospitalets køkken med midler doneret af Rotary, og det er blevet flot. Men der skal selvfølgelig også råvarer til. Vi må undersøge, om vi igen i denne vinter kan skaffe kontant hjælp til sygehuset til mad og brænde.

Der er heldigvis også gode initiativer i gang i Rumænien. Der er bygget og bygges stadig nye veje, så infrastrukturen bliver bedre og bedre. Også på uddannelsesfronten er der nye initiativer. Vi havde i november måned besøg i Slagelse af 3 personer fra Craiova. De er interesserede i at indgå samarbejde med en erhvervsskole i Danmark til uddannelse af ledere og håndværkere. Delegationen bestod af en gymnasierektor, som jeg kendte fra et besøg i Rumænien, en direktør for en industrisammenslutning og en EU-konsulent. De forventer at sende 20 unge akademikere på en kort lederuddannelse på Selandia i Slagelse allerede i februar, og senere vil de sende et hold håndværkere på en håndværkeruddannelse på AMU-centeret. Det er uddannelser, som de savner i Rumænien, og de håber, at de snart selv kan etablere tilsvarende uddannelser i Rumænien ved hjælp af EU-midler og faglig bistand fra Danmark

En stor tak til Aase, Jørgen og Vagn for årets julepakketur. Vagn trådte beredvilligt til med meget kort varsel, da Bitten fik forfald. Også en stor tak til Bitten og Steffen, der igen i år lagde bil til.

Jeg kan oplyse, at den rumænske ambassadør i Danmark, Alexandru Victor Micula, har lovet at komme til vores årsmøde den 12. marts 2011.

På bestyrelsens vegne ønsker jeg jer alle en glædelig jul.

Jørgen Günther Schmidt

Støt vore annoncører, de støtter os

Sverigesvej 12 - 4200 Slagelse
Tlf. 5852 0815 www.kjerulff.dk

P. Poulsen Shipping

Dianalund - Jernløse
Kalundborg
Skælskør - Skævinge
Slagelse - Suså

Rotary Danmark

Husk at notere i kalenderen

at årsmødet i 2011 bliver:

lørdag den 12. marts

Det bliver igen på Slagelse Centralbibliotek

Styregruppen

stor oplevelse rigere.

Jeg kan varmt anbefale at blive donator for en familie i Rumænien. Der er meget brug for hjælpen. Det donerede kommer ud til de enkelte familier, det fungerer takket være en række frivillige hjælpere. Stor tak til Aase, Jørgen og Foreningen til støtte for Rumænien for en god oplevelse, en skøn tur.

Vagn Jensen

*Vagn (i skjorte-
ærmer) og Dan i
færd med at
læsse muleposer*

Godt, vi skulle rundt i bil med alle vore poser og pakker

*En stolt dr. Lucian
viser det nye køkken
frem*

*De gamle blus med
gasflasker
nedenunder*

*afløses nu af en
udendørs gastank.
Der er netop givet
tilladelse til at tage
tanken i brug.*

Juleturen 2010

Søndag den 7. november startede vi tidligt med at sortere alle julepakkerne efter farven på numrene og køre dem ud i vores garage. Steffen kom med bilen kl. 11, og så gik vi ellers i gang med at først at læsse julepakkerne, dem skulle der jo være plads til.

Derefter var det tid til at læsse alle de øvrige gode ting til hospitalet og skolen - der var en masse krykker, brystpumpe med tilhørende flasker, udstyr til at måle blodsukker, en auto-klave beregnet til tandlægen, nyt tøj, nye sko og nye strikvarer. Så var der 2 dukkehuse med møbler, trælegetøj, dukker, spil og tøjdyr. Der var en dejlig elektrisk symaskine samt 4 kasser fulde af stof, tråd, knapper, elastik osv.

Det stod snart klart, at vi ikke kunne få plads til det hele, så efter en prioritering blev nogle kasser med tøj, dukker og tøjdyr sat til side.

Søndag formiddag fik vi også at vide, at Bitten havde lagt sig med influenza og derfor ikke var i stand til at tage med. Hvor går man lige hen og finder en afløser sådan i 11. time? Vagn, som vi kender både fra vores forening og vores kor ved Vетterslev-Høm kirker, var hurtig til at slå til.

Tirsdag den 9. november kl. 5 blev Vagn afhentet på sin bopæl. Med lidt fingerfærdighed blev der plads til vores bagage og klapkasse med forråd. Så satte vi næsen mod Gedser og nåede færgen i god tid.

Efter turen fra Rostock, via Berlin og Dresden kørte vi ind i Tjekkiet med retning mod byen Pribram, et nyt overnatningssted. Morgenmaden onsdag morgen blev indtaget kl. 7, næste overnatning var bestilt i San. Mare ca. inde 20 km i Rumænien.

Vi havde selvfølgelig købt de obligatoriske motorvejsvignetter til Tjekkiet, Slovakiet og Ungarn. I Rumænien var det ikke nødvendigt, da vi var ude i humanitært ærinde. Uden problemer kom vi ind i Rumænien og nåede vores hotel.

Endelig nåede vi så hospitalet i Orsova torsdag eftermiddag. Lucian gik ude i gården og ventede på os. Jeg havde kort forinden sendt ham en sms for at melde vores ankomst. I gården holdt en stor lastbil med træ. Lucian fortalte nu, at han skulle bruge 40-50 læs for at klare vinteren, men havde

En stor oplevelse 9. til 18. november 2010

Søndag d.7 nov.2010 blev jeg ringet op, og præsenteret for „et godt tilbud“ af Jørgen og Aase. Vil du med til Rumænien med julepakker? Bitten, som plejer at være med, var blevet syg og havde meldt fra. Jeg betænkte mig ikke længe, det tilbud havde jeg lyst til at modtage.

Vi startede tirsdag morgen kl.05.00 i fugtigt, diset vejr. Det ændrede sig hurtigt til fint solskin og 18-20 graders varme, hvilket var meget fint for udsigten på den lange køretur.

Vi ankom til hospitalet i Orsova torsdag eftermiddag, blev modtaget med åbne arme af Lucian, læge og direktør. Efter aflevering af forskellige ting til hospitalet gik turen videre til vores hotel, der skulle være vores base de næste 5 dage.

Fredag startede vi på skolen, blev modtaget af en flok dejlige børn, som råbte: "Dem fra Danmark er kommet"!! Om eftermiddagen skulle de såkaldte muleposer pakkes, (stofposer medbragt fra DK). 83 stk. i alt blev alle fyldt op med 16 forskellige slags dagligvarer.

Lørdag startede vi på uddelingen, (sammen med den lokale præst Alin og Marian, kontaktperson) i strålende sol og 20 graders varme. Dejligt især under de forhold, gaden er grusvej med store huller, så der blir hurtigt pladret. Husene er meget gamle og forsømte, der er ikke penge til noget. Da bilen viste sig kom folk ud fra deres huse for at modtage pakken fra Danmark, muleposen med varer og kuverten med penge.

Min opgave var inde i bilen at sætte pakker frem. De er nummererede, så hver familie får den rette pakke. I kan være sikre på, der blir afleveret korrekt. Der er meget styr på uddelingen. Vi var i tre små byer, næsten alt blev klaret lørdag.

Søndag var vi i kirke, en meget speciel oplevelse. Om eftermiddagen kørte vi en tur i den skønne natur, besøgte en ældre tidligere kurby, som havde været meget flot, men nu faldefærdig.

Mandag afleverede vi det sidste til hospitalet, og et stort dukkehus m. møbler til en børnehave, tog derefter afsked med Lucian og hans kone.

Tirsdag gik turen igen hjemad, efter ca.1800 km. og to overnatninger, var vi hjemme torsdag kl.16.30, en meget

Der fordeles penge

*og så er vi klar til
at besøge
familierne i
Dubova*

Den nye flotte vej mellem Dubova og Eselnita

kun penge til 5 læs. Vi var meget spændte på at se det nye køkken. Det tog næsten pusten fra én at træde ind i det totalt forandrede køkken. Så flot var det blevet. Her kom så næste skår i glæden - man har ikke penge til mad til patienterne. Mange må få maden leveret hjemmefra.

Lucian fortalte, at det aldrig har været så slemt som nu. Men sagde han: „Jeg er nødt til at være optimist. Kan vi bare klare den til september næste år, så tror jeg det vender“.

Herefter blev kasserne til hospitalet læsset af og stillet ind på Lucians kontor. Da han så autoklaven og hørte, at den var til tandlægen, fortalte han, at laboratoriets autoklave var gået i stykker. Så i stedet for at havne hos tandlægen på gymnasiet, fandt autoklaven sin plads på hospitalet. Det viste sig, at den var magen til den, der var i stykker - bare nyere.

*Nu behøver man
ikke køre helt til
Severin, når
laboratoriet har
brug for en
autoklave.
Stor tak til
tandlæge Karin
Lhjungmann i
Ringsted.*

Man har endnu ikke klippet båndene af den nye autoklave.

Efter aflæsningen var det tid til at finde pension Steaua Dunarii, vores base for de næste dage. Det var rart at kunne pakke sin bagage ud og vide, at pladsproblemerne i bilen nu var et overstået kapitel. Vi fik som altid en hjertelig velkomst af værtsparret.

Fredag formiddag kørte vi til skolen i Dubova, hvor vi var ventede. Efter en kop kaffe med tilhørende kager på Carolinas kontor, satte vi kursen mod børnehaven og 1.-4. klasse. Børnene for op som skudt ud af en kanon, da døren blev åbnet,

og vi trådte ind. Alle var spændte, hvad havde vi med denne gang. Både piger og drenge stod kort efter klar ved bilen for at bære kasser ind. De største drenge skulle vise sig som Supermand og bære 2 kasser ad gangen. Jeg tror nok, at det kneb lidt. Nogle kasser var tungere, end de så ud til. Pigerne var mere fornuftige. To og to bar de en kasse mellem sig.

Endelig var det tid at afsløre indholdet i det dukkehus, der nu skulle tilhøre børnehaven på skolen. De små poder stod betuttede og så, hvordan det ene sæt møbler efter det andet blev pakket ud.

Så pakkes der ud

Storesøster tager sig kærligt af lillebror

De fleste kasser blev sat til side for at blive brugt, når julemanden kommer og til flidspræmier til børnene. Børnene i Dubova ved godt, hvad det danske ord julemand betyder.

En af pædagogerne fortalte, at pigerne havde ment, at det ikke var noget for drenge at lege med dukkehus. Hertil svarede en lille dreng: „Hvordan skal jeg kunne blive en god far, når jeg bliver stor, hvis jeg ikke får lov til at øve mig?“ Og det kan han jo have ret i.

Efter et par timers hygge sammen med Mariana og Lucian vendte vi tilbage til vores pension for at pakke og gøre klar til hjemturen.

Mens vi ventede på vores aftensmad bad en journalist om et interview til sin avis. Vores værtinde havde talt med ham forinden og har helt sikkert fortalt om vores forening. Men hva` det skader aldrig med lidt reklame.

Efter maden kom værtparret og hyggede sig sammen med os. Vi fik gaver med hjem, tekrus, ølkruis, dækkeservietter og syltede figner.

Næste morgen var det så farvel og tak for denne gang. Vi blev fulgt helt ud til bilen, fik knus og kram, og der blev vinket så længe, vi var at se.

Til alt held havde vi inden afrejsen gennemgået alle åbne poser og fjernet blommebrændevin og hjemmelavet ost. En ungarsk tolder mente bestemt, at vi måtte have noget snaps. Han blev ved med at gentage ordet snaps.

Efter en overnatning i det nordlige Ungarn og i Schwarzheide, ca. 50 km nord for Dresden var vi ved at kunne se en ende på dette års juletur.

I tiden op til vores hjemtur havde Tyskland modtaget flere terrortrusler, så vi fik lov at opleve den tyske grundighed. Vi blev fulgt helt ind i en stor lagerbygning, hvor hele 10 mand stod klar til at undersøge bil og bagage. De var dog så flinke, at de lovede at skynde sig, så vi kunne nå den planlagte færge.

Alle pakker blev læsset af, lagt på et transportbånd og kørt ind i en bil til gennemlysning. To mand hoppede ind i kassevognen og undsøgte alt, selv vores snavsetøj kom til gennemlysning. Førerhus, pas og bilens papirer var sidste punkt - så var de endelig færdige. De fandt intet, gjorde jo bare deres job og fulgte os pænt ud til billetkontoret igen. De ønskede os endda god tur hjem.

Aase Krüth Nielsen

Billeder fra børnehave nr. 1

Guirlande med Dannebrog er hængt op i reolen

Til venstre lederen af børnehaven

Carolina med nogle af sine børn fra 1.-4. klasse

Vi mødtes hos familien Ghiorghita kl. 17, for nu skulle der rigtig bestilles noget - muleposerne til de 83 familier skulle pakkes. Siden skulle der sorteres og lægges penge i de ekstra kuverter, vi havde med hjemme fra.

Atter havde Tinas mor syet poser, stor tak for det.

83 poser fylder nu en hel del

Hver pose indeholder: 1 pk. vafler, 1 stk. sæbe, 1 hel spegepølse, 1 ds. sardiner, 1 ds. paté, 1 pl. chokolade, 1 ps. pasta, 1 gl. tomatpasta, 1 l madolie, 1 ds. margarine, 1 ps. salt, 2 ps. mel, 4 bananer, 2 l sodavand, 1 pk. vaskepulver, 1 ps. sukker.

Desværre havde Marian og Alin ikke fået tilstrækkeligt med små sedler, så vi måtte stoppe med at lægge månedspenge og ekstra penge i kuverter, da vi var ca. halvvejs.

Kl. 9 lørdag morgen var alle klar til at køre mod Eibenthal og Baia Noua. Solen skinnede fra en flot himmel, og humøret var højt.

Fam. i Eibenthal

Fam. i Baia Noua

dag, men med én af Lucians assistenter som vejviser kørte vi til børnehave nr. 1 for at aflevere det sidste dukkehus, trælegetøj, dukker og tøjdyr.

Det er næsten ikke til at beskrive børnenes glæde ved synet af dukkehus og møbler - det skal opleves. De havde slet ikke tid til at tage hjem. Forældrene måtte tålmodigt vente på at huset blev møbleret.

Stor tak til Hans Andersen, Munke-Bjergby for de flotte dukkehuse

Også en stor tak til Svend Møller i Fuglebjerg for de fine møbler og trælegetøjet

Det må da glæde både Hans Andersen og Svend Møller at se de mange glade børn i børnehave nr. 1

døren og gjorde tegn til at jeg skulle komme ud. Han fortalte nu, at han var nødt til at tage til Orsova. Vi skulle derfor klare det sidste sammen med Alin. Det gjorde vi så.

Ældre ægtepar

Mormor og barnebarn med familiens eneste transportmiddel

Vi hentede de sidste returpakker hos Carolina og Mihai og tog hurtigt afsked med dem. Vi skulle nemlig mødes med Marian i Orsova. Marian ventede på os hos Zita og Gheorghe, blot for at sige farvel og begive sig tilbage til Timisoara. Efter en lækker 4-retters meny, fremtryllet af Zita, satte vi os igen i bilen for at køre en lille tur til Baile Herculane. Igen så vi badegæster i de varme kilder ved Cerna-floden.

Inden vi mandag kørte til hospitalet, var vi en tur inde på markedet i Orsova. På hospitalet mødtes vi med Mariana og Lucian. Ingen af dem kunne forlade hospitalet denne formid-

Bilen i baggrunden tilhører en kræmmer, der kørte rundt og falbød sine varer. Han blev lidt sur, hvis vi holdt i vejen og sinkede hans handel

Et skår i glæden - mor var indlagt på hospitalet

Alt gik strygende. Vi var færdige i Eibenthal og Baia Noua omkring middagstid og vendte derfor igen næsen mod Dubova.

Carolina havde smurt sandwiches til os og lavet kaffe. Det smagte dejligt. Alin fik derefter til opgave at køre til Orsova og veksle penge, så vi kunne klare resten af kuverterne.

Han lovede (med et underfundigt smil om munden) at være tilbage efter et kvarter. Der gik nu to timer. Derfor nåede vi heller ikke at blive helt færdige om lørdagen.

Ventetiden blev brugt til at tale lidt om situationen i Rumænien. Alle har det svært. Mange offentligt ansatte har mistet deres jobs, andre vil gøre det inden udgangen af 2010. Carolina fortalte, at 28.000 lærere er blevet fyret - endnu 25.000 står for tur. Hendes søn og svigerdatter, der begge er gymnasielærere, har svært ved bare at tjene til huslejen.

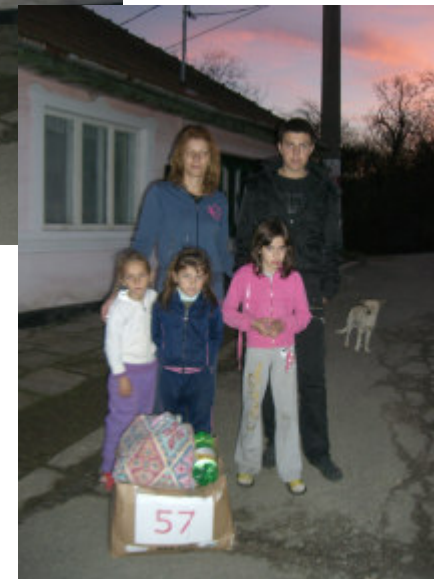
Da vi hørte lyden af noget, der lød som en racerbil, viste vi, at Alin var tilbage, og arbejdet kunne fortsætte. Hurtigt fik vi klaret de sidste pengesager og drog af sted igen.

Billeder fra Dubova

*Mor er igen taget til Italien for at arbejde.
Hvornår ser vi hende igen?*

Mørket falder på, og vi må fortsætte søndag

Vi vendte nu tilbage til vores pension, hvor vi var indbudt til datterens 17-års fødselsdag. De unge gæster sad ved et langt bord. Vi blev bænket ved et andet sammen med familien.

Jørgen og jeg kom til at sidde ved siden af et yngre ægtepar - hun er dyrlæge, han er bygningsingeniør. De kunne også fortælle om problemer med at klare sig i dagens Rumænien.

Søndag kørte vi til gudstjeneste i kirken i Dubova. Da vi ankom, stod folk uden for kirken og ventede på præsten. Han kom ræsende 10 min. for sent, havde haft problemer med at starte bilen.

Inden gudstjenesten var færdig, stod Marian lige uden for